

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia 30 grudnia 2002 r.

w sprawie systemów znakowania mięsa i etykietowania mięsa wołowego.

Na podstawie art. 29 ust. 5 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa oraz o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 1999 r. Nr 66, poz. 752, z 2001 r. Nr 29, poz. 320, Nr 123, poz. 1350 i Nr 129, poz. 1438 oraz z 2002 r. Nr 112, poz. 976) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) systemy znakowania mięsa;
- 2) informacje, jakie powinny zawierać etykiety dołączone do każdego elementu lub porcji mięsa wołowego przeznaczonego do spożycia i wprowadzanego na rynek, zwane dalej „etykietami”.

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej — rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 32, poz. 305).

§ 2. 1. Mięso podlega:

- 1) znakowaniu w zależności od oceny mięsa dokonanej w wyniku badania poubojowego;
- 2) dodatkowemu znakowaniu, jeżeli zostało pozyskane ze świń, kóz i owiec poddanych ubojowi we własnym gospodarstwie i będzie wykorzystane wyłącznie na własne potrzeby.

2. Szczegółowe zasady znakowania oraz dodatkowego znakowania mięsa określa rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 11 września 2002 r. w sprawie sposobu badania zwierząt rzeźnych i mięsa tych zwierząt oraz mięsa zwierząt łownych (Dz. U. Nr 155, poz. 1296).

§ 3. 1. Etykiety powinny zawierać, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, następujące informacje:

- 1) numer identyfikacyjny zwierzęcia;
- 2) nazwę kraju i datę urodzenia zwierzęcia;
- 3) nazwę kraju, w którym zwierzę było chowane;

- 4) nazwę kraju, w którym znajduje się rzeźnia, w której dokonano uboju zwierzęcia, oraz weterynaryjny numer identyfikacyjny tej rzeźni, przez umieszczenie napisu: „uboju dokonano w: (nazwa kraju i weterynaryjny numer identyfikacyjny rzeźni)”;
- 5) nazwę kraju, w którym znajduje się zakład, w którym dokonano rozbioru mięsa, oraz weterynaryjny numer identyfikacyjny tego zakładu, przez umieszczenie napisu: „rozbioru dokonano w: (nazwa kraju i weterynaryjny numer identyfikacyjny zakładu)”.

2. Jeżeli mięso wołowe pochodzi od zwierząt urodzonych, chowanych i poddanych ubojowi w jednym kraju, oraz jeżeli dokonano rozbioru tego mięsa w tym kraju, etykiety zawierają następujące informacje:

- 1) numer identyfikacyjny zwierzęcia;
- 2) datę urodzenia zwierzęcia;
- 3) nazwę tego kraju, przez umieszczenie napisu: „pochodzenie: (nazwa kraju)”.

3. Jeżeli mięso wołowe pochodzi z państw niebędących członkami Unii Europejskiej, na etykietach umieszcza się napis: „pochodzenie: nie pochodzi z krajów UE”.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2003 r.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi: *J. Kalinowski*